

ج

= معبد رضا مشهدی

چرخ تاب

(۱۹۸) چلّمه - میر

از مردم بهخاراویکی از هفت تن شاگردان معروف میرعلی هروی است (شش شاگرد دیگر وی عبارتند از: میرمحمد باقر - خواجه محمود شهابی - میرسیداحمد مشهدی - میرحسین بهخارائی - مالک دیلمی - میرحیدر بهخارائی).

نام چلّمه میرسکندر و بقول صاحب مناقب هنروران، رغبت و اقبال مردم ایران بقطعات و خطوط میرچلّمه پیش از سایر شاگردان میرعلی است. هم او گوید میرچلّمه در عصر استادش بهدی در حسن خط ترقی کرد که میرعلی وقتی، بوی اجازه داد که در قطعاتش عنوان «کتبه میرعلی» را رقم کند؛ ولی میرچلّمه که مغرور شده بود با استاد پرخاش کرد و میرعلی آزرده شد و ویرا نفرین کرد و چلّمه پس از اندک زمانی نابینا گردید.

(۱۹۹) چندربهان منشی

مؤلف کتاب «چهارچمن» است. شعر می گفت و «برهن» تخلص می کرد. در نستعلیق، شاگرد عبدالرشید دیلمی و در شکسته، شاگرد کفایت خان بود. غلام محمد هفت قلمی مشق و قطعات او را توده توده دیده است.

بقول صاحب مرآت جهان نما، سال ۱۰۶۸ و بقول صاحب شمع انجمن بسال ۱۰۷۳ در گذشته است.

ح

(۲۰۰) حاجی - میر

ساکن هندوستان و بقول هفت قلمی پسر خوانده عبدالرشید بود و نستعلیق را بروش و شهید، خوش می نوشت.

(۲۰۱) حاجت قلی مراغی

از کاتبان گمنام نیمه دوم قرن یازدهم و بخط وی یک نسخه سلسله النساب صفویه در کتابخانه ملی تهران است، بقلم کتابت متوسط، که خود را در پایان آن چنین معرفی کرده است: «کاتب العبد حاجت قلی حکمّاک ابن استاد ملک دلالک مراغی، بتوفیق حق سبحانه و تعالی، در بلده طیبه اهر. فی شهر رجب المرجب با تمام رسید سنه ۱۰۹۹».

(۲۰۲) حافظ فوطه ای

بنقل صاحب مناقب هنروران، از کاتبان دربار سلطان حسین میرزا باقرا و از نازک نویسندگان عهد بود و شاگردان نامداری مانند ملا میرحسین، تربیت کرده است که خط او را نظیر خط میرعلی هروی می شمارند.

(۲۰۳) حافظ هروی - خواجه

صاحب مرآة العالم گوید که از فضل و هنر بهره داشت و سواي نستعلیق، همه اقسام را بپایه اعلی رسانیده بود. از مخصو صان امیرعلی شیرنوائی بود و امامت